

gig af, hvordan de økonomiske betingelser er i omverdenen.

Det, der står på dagsordenen her, er, at vi kan konstatere, at opsvinget kommer senere, end vi havde troet og håbet, og derfor må vi prioritere og nedbringe ledighedskøen. Den nedbringes ifølge forslaget med 22.000 i hvert af årene 2004 og 2005, og jeg har ikke noget sted set nogen økonom bestride, at planen har denne virkning.

Der er nogle, der synes, det er letsindigt, der er nogle, der synes, at indgrebet kommer for tidligt, og nogle mener, at vi slet ikke skulle have gjort det osv. Men alle er enige om, at planen har den virkning, som regeringen har sagt den vil få, og som ligger i de beregninger, vi har præsenteret Folketinget for.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at forlænge debatten, men jeg prøvede sådan set at spørge tidligere i ordførerrunden, uden at der kom noget ud af det, så nu prøver jeg altså med ministeren.

Det er jo yndigt at høre om de 22.000 arbejdspladser, og jeg ønsker, at hver eneste af dem vil komme; det ønsker jeg virkelig. Men jeg forstår ikke, at når der nu skal bruges penge og der nu skal tages af det økonomisk-politiske råderum, som i øvrigt også skulle medvirke til, at vi kan investere langt mere i uddannelse og forskning, end der bliver gjort, hvorfor så ikke bruge pengene på en sådan måde, at der kommer de flest mulige arbejdspladser ud af det? Jeg kan simpelt hen ikke få det ind i mit lille hoved.

Når vi nu er så enige om, at det er det, der er det saliggørende, hvorfor vælger man så denne metode, når man kunne vælge en, der ville give fire-fem gange flere arbejdspladser i første hug? Vi har ikke fået noget svar på det tidligere i dag, og jeg tror heller ikke, det kommer nu, men jeg kan ikke lade være med at forsøge.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi har ikke kun valgt én metode til at få flere i beskæftigelse, vi har valgt flere metoder.

Én metode er, at vi suspenderer indbetalingerne til SP-ordningen. En anden metode er, at vi har fremrykket allerede vedtagne skattelettelser, så de får virkning fra den 1. januar 2004. En tredje ting, som pakken indeholder, er fremrykning af offentlige investeringer, f.eks. mere pri-

vat boligbyggeri – fru Lene Jensen kan selv se listen over fremrykkede offentlige investeringer – og desuden investerer vi massivt i uddannelse og efteruddannelse, så de ledige kan være klar til at træde ind i job, når opsvinget får sin fulde virkning i løbet af 2004 og 2005.

Der er ikke tale om, at vi kun anvender én trylleformular. Nej, vi satser på flere forskellige virkemidler.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Det vil jeg gerne anerkende, og jeg forløb mig lidt, da jeg sagde, at man kun satser på at poste penge ud til forbrug. Men man må bare sige, at når der f.eks. sættes 100 mio. kr. af til byfornyelse, skal det måske ses i det perspektiv, at alene i år er der sparet 300 mio. kr. på byfornyelsen. Tingene skal vel også ses i en sammenhæng.

Så skulle ministeren måske være så venlig at oplyse den undrende offentlighed om, hvordan de penge, der ligger i denne pakke, bliver fordelt. Er der ikke et eller andet med, at det er 2,5 mia. kr. til fremrykkede offentlige investeringer, og på nær nogle få hundrede millioner til uddannelse og sådan noget, hvor man i øvrigt har skåret voldsomt ned i forvejen, går resten til skattelettelser? Er det ikke at pumpe penge ud?

Det, som jeg og andre har anholdt, er, at man på den ene side taler så varmt for beskæftigelsen, men når det kommer til stykket, er man på den anden side måske i mindst lige så høj grad drevet af trangen til at gøre noget rigtig godt for danskerne – også dem, der har arbejde i forvejen – ved at give dem nogle skattelettelser og på den måde måske blive lidt mere populær.

Kl. 13.25

Jeg tror, man kan blive populær på at skabe arbejdspladser, og jeg håber som sagt, at de 22.000 kommer væltende og gerne flere end dem. Men det ærgrer mig bare, at man ikke har valgt at satse således, at man maksimerer det antal arbejdspladser, der kunne komme ud af øvelsen.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg forstår ikke den retorik fra Socialdemokratiets side. Det er, som om man er lidt bitter over, at regeringen nu bekymrer sig om tingene og derfor fremlægger en stor pakke for at nedbringe ledigheden i det her samfund. Der er alt muligt i vejen med den.